

Slaviša Koprivica - Kopriva

S LAVIŠA Koprivica, talentovani košarkaš Partizana i juniorske reprezentacije ima 17 godina i 204 centimetra. Visoki krilni centar „crno-belih“, tek je ove sezone naglo izašao u prvi plan. Izvanrednim igrama u šampionatu, Koprivica se, pored Divca iz kraljevačke Sloge, Kukoča iz Jugoplastike i Ilića iz Crvene zvezde, svrstao u red ozbiljnih konkurenata za plavi dres, a svim ljubiteljima košarke podgrejao optimizam da ćemo ponovo imati sjajnu generaciju igrača.

– Uхватila me je promaja, pa me malo bole leđa – rekao je na početku razgovora u restoranu Hale sportova Slaviša, pomalo i pravdajući se za kritike trenera Lučića sa treninga. – Potpuno sam svestan da se od mene sve zavisí. Kako i koliko budem trenirao, tačno toliko uspeha ću i imati. Vrio malo igrača moje generacije igra 20–30 minuta u toku utakmice. Nadam se da ću biti još bolji i opravdati nade koje polaže u mene trener i ljudi iz kluba.

● Da li ste sami sebi odredili jači rad i pripremu van redovnih treninga?

– Svakako, ali se posebni rad sveo na trčanje po keju i odlaske u teretanu. Ono što Dražen Petrović radi može retko ko. Cibona ima svoju halu i kada mu se god prohte uzme loptu i šutira do besvesti. Sat pre podne i sat po podne, koliko mi imamo halu dnevno, je isuviše malo za neko veće usavršavanje.

□ Susret u autobusu

Možda bi Slaviša Koprivica ostao neotkriveni talenat kao mnogi od visokih momaka, koji u gradskim autobusima savijaju glave, da ga nije primetio Dragan Dragosavac, bivši trener KK IM Rakovica i pozvao da dođe na trening. Nije otišao, ali na uporno nagovaranje poznanika već sledeće godine, 1981. počeo je da trenira u Partizanu. Na samom košarkaškom početku, za Slavišu je vezan i jedan kuriozitet. Dve nedelje pošto je počeo sa treninzima, već je postao osvajač medalje sa prvenstva Srbije za pionire, gde su crno-beli dečaci osvojili treće mesto.

● Otkud, s obzirom na visinu, da relativno kasno počnete da igrate košarku?

– Iako sam u jedanaestoj godini imao visinu od 183, a već sledeće 196 centimetara, nisam ni pomišljao na košarku. U školi i kraju sam igrao fudbal. Do slučajnog susreta sa Dragosavcem, i to u autobusu, o svemu sam razmišljao samo ne o sportu. A kada sam počeo, sve se odvijalo filimskom brzinom. Za juniorsku ekipu Partizana igrao sam još kao pi-

lonir, mada su svi bili stariji od mene dve-tri godine. Već sledeće godine postao sam standardan u juniorskoj ekipi.

Ubrzo, usledili su pozivi za kadetsku pa i juniorsku reprezentaciju Jugoslavije, za koje je do sada odigrao više od 50 utakmica. Godine 1983. je, sa državnim kadetskim timom, osvojio prva mesta na turnirima u Lionu i Satorou – ispred Italije, Francuske, Izraela i Mađarske. Iako su Aleksandar Đorđević, Stefanović, Ilić i drugi bili godinu dana stariji, Koprivica se istakao veoma sigurnom igrom, pa Rusmiru Haliloviću, treneru kadetske reprezentacije, nije preostalo ništa drugo već da godinu dana pre evropskog prvenstva izjavi da mu je Slaviša glavni adut. I zaista, sledeće godine naš kadeti postali su prvaci starog kontinenta, a glavni oslonac ekipe bio je Koprivica. Najbolju partiju pružio je protiv Italije u polufinalu kada je postigao 20 koševa u od-sudnim trenucima i praktično uveo naš tim u finale. Posle svega, kada se vratio nazad, mesto očekivanih hvalospeva – šok. Klub je odlučio da ga pošalje u valjevski Metalac.

□ Kaljenje u Valjevu

● Kako ste se tada osećali?

– Nisam uopšte razmišljao. Bio sam u zanosu posle zlatne kadetske medalje i u skrivenim maštanjima očekivao sam pohvale i mesto u prvom timu. Kad ono – šalju me u Valjevo. Ništa nije vredelo što su mi objašnjavali, mislio sam da ne računaju na mene, pa ovako žele da me se otarase. Ali, kada sam „prespavao“, shvatio

■ Sedamnaestogodišnji krilni centar „crno-belih“, kao i većina pripadnika te generacije, je samouveren, željan uspeha i slave. Ipak, stegao je zube i bez reči proveo jednu sezonu u nižerazrednom klubu, na kaljenje. Sada, kada je u prvoj ekipi i kada su mu vrata reprezentativnih selekcija otvorena, shvatio je da je dobro učinio.

sam da će mi to biti priprema za prvi tim i da je sve što mi govore istina. Sada tek vidim koliko mi je značilo igranje u Metalcu. Nisu verovali da ću sa 16 godina moći da igram u Prvoj B ligi. Luka Stančić me je uveo u prvi tim i provodio sam i po pola utakmice na parketu.

Po povratku iz Valjeva, postao je prvotimac sa dosta slobode u igri. Na pitanje šta želi da postigne u košarci odgovorio je da se nada pozivu u seniorsku reprezentaciju

MLADI KOŠARKAŠ
PARTIZANA SLAVIŠA
KOPRIVICA JE OVE
SEZONE NAGLO IZBIO U
PRVI PLAN

Talenti

SLAVIŠA SANDA SLAVU

(širi spisak) i da je njegova generacija ta dugo očekivana koja treba da dostigne Kičinu i Mokinu. Da pripada mladoj, samouverenoj i nadasve talentovanoj košarkaškoj generaciji, uverili smo se kada smo ga upitali ko mu je uzor u igri. Odgovorio je – ne spominjući naše vrhunske asove Kičanovića, Dalipagića, Čosića – da je to živa legenda profesionalne košarke, krilni centar Boston Seltika – Lan Bird.

Da bi dostigao kvalitet ovog sjajnog igrača trebalo bi da pojača brzinu i skok, a sve ostalo je stvar rutine i iskustva.

Stara izreka kaže da vojnik koji ne želi da postane general, neće ni kada postati ni dobar vojnik, pa ako je suditi po tome, Koprivčina želeje nisu prevelike. Možda bi bilo dobro da i drugi talentovani igrači, budući reprezentativci imaju slične ambicije. Zbog naše košarke.

Istvan DEKANJ

Tempo 19

Slaviša Koprivica rođen je 17.06.1968. godine u Beogradu. Prve košarkaške korake ostvario je na Novom Beogradu u bloku 22. U to vreme Novi Beograd je bio izuzetno poznat po kvalitetnom "uličnom" basketu. Sa 13 godina počinje da trenira košarku u KK Partizan kod trenera Igora Kovačevića (Husein Spahića). Nakon prve sezone priključen je starijoj generaciji koju je trenirao Dragan Savić - Savke u kojoj su bili Aleksandar Đorđević, Vlada Dragutinović, Sava Stefanović i Vlatko Ilić.

Slaviša je debitovao za seniorski tim KK Partizan u plejof seriji protiv Crvene Zvezde, sa 15 godina. U 16. godini KK Partizan prosleđuje Slavišu u Valjevski KK Metalac na dalji razvoj u sezoni 1984/1985. Proveo je jednu sezonu igrajući prvu B ligu. To mu je predstavljalo uvertiru za seniorsku karijeru. Nakon pomenute sezone sledi povratak u KK Partizan gde je proveo naredne dve sezone (1985/1986 i 1986/1987). U sezoni 1986/1987 osvojeno je prvenstvo Jugoslavije u finalnoj seriji protiv Crvene Zvezde.

KK Partizan prvak Jugoslavije 1986-1987 godina

Stoje: Slaviša Koprivica, Milenko Savović, Sava Stefanović i Žarko Paspalj

Čuče: Dejan Lakićević, Goran Grbović, Vlade Divac, Aleksandar Đorđević, Željko Obradović, Ivo Nakić.

Kadetska reprezentacija Jugoslavije prvak Evrope 1985 godine u Ruseu (Bugarska)

Stoje: Selektor Svetislav Pešić, Vlade Divac, Nebojša Razić, Emilijo Kovačić, Toni Kukoč, Dževad Alihodžić i Slaviša Koprivica

Čuče: Nenad Videka, Rade Milutinović, Zoran Kalpić, Radenko Dobraš, Nebojša Ilić i Nenad Trunić.

Godine 1986. postaje juniorski prvak Evrope u Gmundenu (Austrija) da bi 1987 bio u reprezentaciji Jugoslavije koja postaje juniorski prvak sveta u Bormiu (Italija).

Reprezentacija Jugoslavije juniori, 1987 godina prvaci sveta, Bormio, Italija

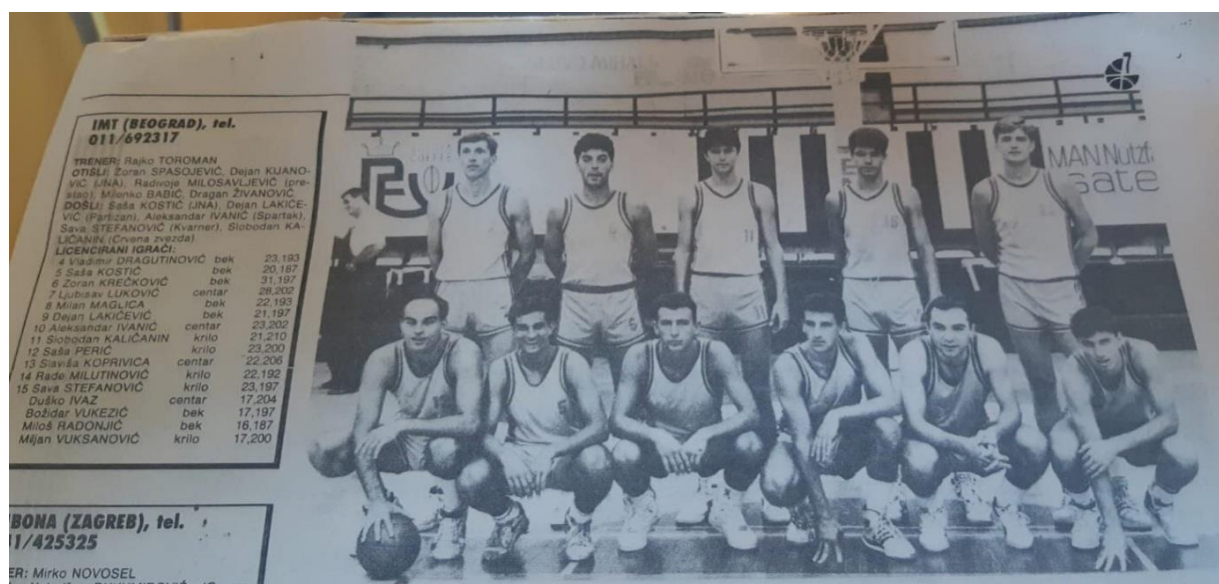
Gornji red: Trener Pešić, Radja, Avdić, Koprivica, Kukoč, Alibegović, Pecarski, Divac, sef strucnog staba Rajačić

Donji red: vodja puta Popović, Ilić, Dobraš, Pavićević, Djordjević, Kalpić, doktor Dmitrović

Stoje: trener Pešić, doktor Dmitrović, Koprivica, Pecarski, Alibegović, Kukoč, sef strucnog staba Rajačić, professor Šaper; sede: Dobraš, Djordjević, Kalpić; donji red: Pavićević Divac, Radja, Avdić, Ilić

U sezoni 1987/1988 sledi prelazak u KK IMT. Slaviša je u klubu proveo četiri sezone igrajući Prvu saveznu ligu. U sezoni 1987/1988 trener ekipe bio je Dragan Šakota, a naredne tri Rajko Toroman.

U sezoni 1990/1991, Slaviša je bio četvrti strelac Jugoslovenske lige.

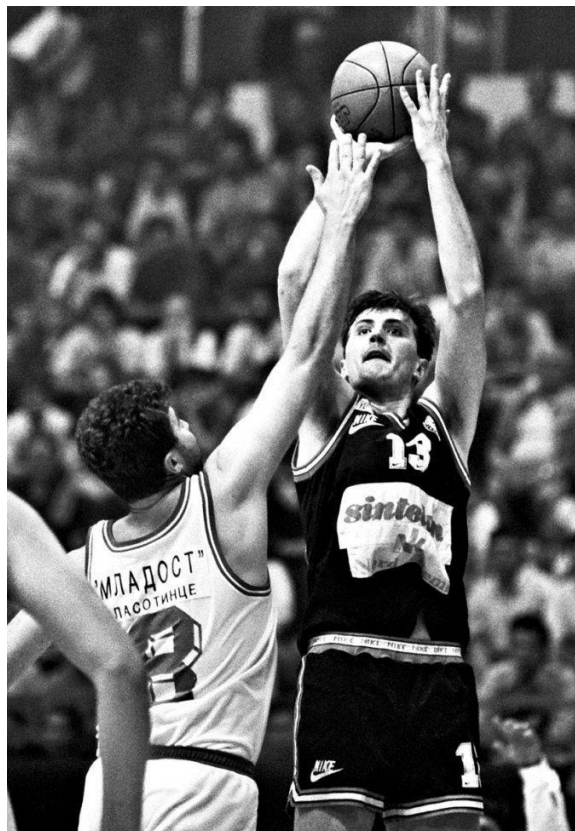
U sezoni 1991/1992 sledi povratak u matični klub – Partizan i te godine su osvojeni prvenstvo Jugoslavije, kup Jugoslavije i titula Evropskog šampiona. Specifična sezona u kojoj je KK Partizan svoje domaće mečeve u Evropi igrao u Španskoj Fuenlabradi. Izuzetak je bila četvrtfinalna utakmica protiv Knora koja je odigrana u hali Pionir. Od najmalađe ekipe u Evropi i jednog od autsajdera, KK Partizan je postao prvak Evrope.

KK Partizan prvak Evrope 1992 godine

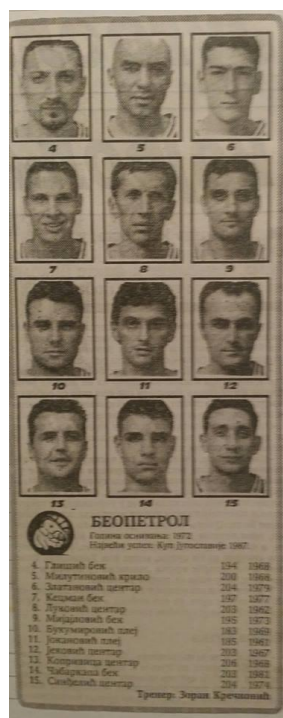
Stoje: pomoćni trener Gašić, Šilobad, Rebrača, Šarić, Stevanović, Koprivica, trener Obradović
Čuč: Nakić, Lončar, Djordjević, Dragutinović, Danilović

Sezona 1992/1993 je bila posebna zbog sankcija koje su uvedene u tadašnjoj državi. KK Partizan je nastupao samo u domaćim takmičenjima. U ovoj sezoni Slaviša je bio kapiten ekipe.

Sezona 1993/1994, odlazak u Atinu, u ekipu Pankrati gde je trener ekipe Rajko Toroman. U toj sezoni Slaviša je bio među deset najboljih strelaca lige.

Početak sezone 1994/1995 Slaviša je proveo u ekipi OKK Beograda gde dolazi na nagovor Zorana Radovića da pomogne klubu da opstane dok ne nadje novi angazman u inostranstvu. Odigrao je 7 utakmica za plavo bele, imao prosek od 14,3 koša po utakmici i OKK Beograd je ostvario 4 pobede, što mu je u mnogome pomoglo da ostane u ligi te godine. U novembru odlazi u Goricu (Italija) gde igra do kraja te sezone.

U sezoni 1996/1997 nastupao je za ekipu KK Beobanka, čiji je trener bio Darko Russo uz mentora profesora Aleksandra Nikolića. Ekipa Beobanke je učestvovala u međunarodnom kupu Radivoja Koraća gde je došla do 1/8 finala. Sezonu 1997/1998 započeo je u Beopetrolu, a na polusezoni se vraća po treći put u KK Partizan i te sezone je izaboren F4 Eurolige u Barseloni.

Sezonu 1998/1999 nastupa za ekipu Pruškov iz Varšave, Poljska. Ekipa je nastupala u kupu Saporte, osvojila je domaći kup i igrala finale domaćeg prvenstva. U sezoni 2000/2001 nastupio je za ekipu Solnok iz Mađarske. U toj sezoni ekipa je igrala u Eurokupu. Sezonu 2001/2002 proveo je u ekipi Ekaterinburg iz Rusije. U sezoni 2002/2003 igrao je za ekipu Varna iz Bugarske.

Na seniorskom reprezentativnom nivou Slaviša je nastupio na tri Balkanijade, 1986 u Atini, trener Svetislav Pesić, 4 mesto, 1988 u Turskoj, trener Dragan Šakota, prvo mesto i 1990 u Skoplju, trener Dušan Ivković, prvo mesto i proglašen je za najboljeg igrača. Igrao je i na Univerzijadi 1989. godine u Duizburgu gde je reprezentacija osvojila 6 mesto. Za reprezentaciju Jugoslavije je nastupio 58 puta.

Reprezentacija Jugoslavije pred Olimpijadu u Barceloni 1992. Usled nepravednih sankcija Ujedinjenih Nacija reprezentaciji je bilo uskraćeno parvo nastupa

Doktor Marković, trener Ivković, Dobraš, Rebrača, Radović, Milićević, Djordjević, Divac, Danilović, Stevanović, Prelević, Koprivica, Bodiroga, Janković (zaklonjen), pomocni trener Toroman i fizioterapeut Milić. Nedostaju Paspalj, Savić i Sretenović

Selekcija Jugoslavije protiv reprezentacije Grčke u Atini 1993 godine

Po završetku karijere Slaviša se posvetio privatnom biznisu a košarkasku tradiciju je nastavio sin Balša koji trenutno nastupa za Florida State University u Americi.